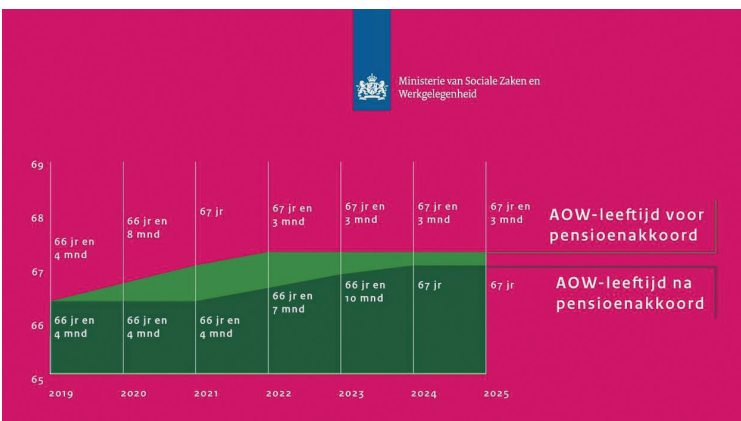

AOW-leeftijd na uitwerking pensioenakkoord ook in 2025 op 67

De AOW-leeftijd blijft na uitwerking van het pensioenakkoord ook in 2025 op 67. Dat schreef minister Koolmees van Sociale Zaken en Werkgelegenheid in een brief aan de Tweede Kamer op basis van CBS-prognoses over de gemiddelde resterende levensverwachting op 65-jarige leeftijd.

In het pensioenakkoord is afgesproken dat de AOW-leeftijd de komende jaren in vertraagd tempo stijgt tot 67 jaar in 2024. Daarna wordt beoogd de AOW-leeftijd langzamer te laten stijgen dan de levensverwachting. Dit betekent dat elk jaar levenswinst wordt vertaald in gemiddeld acht maanden langer doorwerken en gemiddeld vier maanden langer AOW-pensioen. De voorbereidingen voor het betreffende wetsvoorstel zijn gestart. Minister Koolmees informeert de Tweede Kamer voor de zomer van 2020 over de voortgang.

Omdat de AOW-leeftijd in 2025 voor 1 januari 2020 moet worden vastgesteld, gebeurt dit nog volgens de huidige wetgeving. Op basis hiervan komt de AOW-leeftijd in 2025 uit op 67 jaar en drie maanden. *Zodra de afspraak uit het pensioenakkoord een wettelijke grondslag heeft, komt de AOW-leeftijd ook in 2025 uit op 67 jaar.*

Bron: rijksoverheid.nl

COLUMN

Gerbert Middelkoop

FFP RB

Verrassingen

Aan het einde van het jaar is het voor mij altijd iets drukker dan normaal. Als er nog wat geregeld kan worden voor mijn cliënt is het vaak zaak dat nog voor het einde van het jaar te doen. Zo staan op mijn actielijstje ten tijde van het schrijven van deze column verschillende dingen. U kunt daarbij denken aan de omzetting van het pensioen voor de directeur aandeelhouder naar de oudedagsverplichting; het laten opstellen van een (jaarlijkse) schenkingsakte door de notaris; het bespreken of er nog dividend vanuit de eigen B.V. kan worden uitgekeerd; het wel of niet kiezen voor de nieuwe kleine ondernemingsregeling van de omzetbelasting; of het verschuiven van vermogen van box 3 naar een (nog op te richten) B.V. zin heeft; of de ondernemingsstructuur nog kan worden geoptimaliseerd en zo kan ik nog wel even doorgaan. Heel eerlijk ... het is niet anders dan alle jaren hiervoor.

Toch lijkt het steeds moeilijker te worden om weloverwogen en goede beslissingen te nemen. Waarom ... hoor ik u vragen. Enerzijds omdat het onrustig is bij de totstandkoming van wetgeving. Ingevoerde wetten zijn vaak onduidelijk of onvolledig en eerder ingevoerde wetten worden maar wat vaak binnen afzienbare tijd aangepast of volledig ingetrokken. Ook worden eerder toegezegde wijzigingen zomaar aangepast of uitgesteld. Anderzijds dient er richting te worden bepaald op basis van onduidelijke signalen over de toekomstige ontwikkeling van de economie. Krijgen we te maken met een recessie? Zet de lichte stijging van de werkloosheid door, wat zullen de inflatie en de rente gaan doen, waar gaat het naartoe op de huizenmarkt en natuurlijk de meest onbelangrijke vraag: gaan we terug naar 100 kilometer op de snelweg?

Allemaal vragen waar ik als adviseur geen goed antwoord op krijg maar welke ik wel graag beantwoord wil zien voor het bepalen van richting voor mijn cliënt.

Afgelopen jaren heb ik in mijn columns meerdere keren geschreven over de problematiek van de dalende pensioenuitkeringen, de onredelijk uitpakkende regels als het gaat om de heffing over het vermogen (box 3) maar ook over het onrustige wetgevingsproces in het algemeen. Daarbij heb ik regelmatig maatregelen van onze politieke vrienden uit Den Haag in twijfel getrokken. Inmiddels berust ik in de gedachte dat ik niet de enige ben die last heeft van de steeds maar wijzigende omstandigheden. Ook de politiek zelf wordt telkens weer verrast. Afgelopen maanden zijn wij overspoeld met berichtgevingen over de stikstofproblematiek. Uiteraard een lastig vraagstuk. Het milieu is misschien wel het allerbelangrijkste aspect van ons leven. In het streven van de politiek om de aantallen nieuwbouwwoningen te vergroten en daarmee de huizenmarkt weer vlot te trekken kwam deze stikstofdiscussie niet echt goed uit, zullen we maar zeggen. Ook de daling van de marktrente speelde geen positieve rol bij het pensioenvraagstuk. Zeker toen bleek dat er eindelijk (na 10 jaar) een soort van pensioenakkoord leek te zijn was dit niet iets waar de politiek op zat te wachten.

Ondanks dat de hierboven genoemde verrassingen zomaar een greep vormen uit de ontwikkelingen van de afgelopen periode, trek ik voor mijzelf de conclusie dat zowel in mijn werkkamer als ook in Den Haag richting dient te worden bepaald zonder (vooraf) te weten of dat de goede is. Vaak is het alleen heel simpel om achteraf te beoordelen of iets goed heeft uitgepakt.

gerbert@lt-advies.nl